

El professorat de religió. Indefinit:

A què, fins quan?

Fix: per què no?

Som o no som empleats públics?

La LOE va dignificar les condicions de treball del professorat de religió, possibilitant una relació laboral indefinida, posant fi a la precarietat de molts anys, i permetent que el dret al treball, reconegut, tant en els Tractats Internacionals, com en la llei bàsica de l'Estat espanyol fos realment efectiu per a aquest col·lectiu.

Paradoxalment la present reforma educativa, que pretén recuperar l'esperit de la LOE, en comptes d'ampliar els drets laborals d'aquest col·lectiu, els deixa en el mateix punt de sortida, estancats, contrariant les **Directives Europees. Aquestes Directives estableixen que els llocs amb caràcter estructural i amb vocació de permanència han de ser fixos en el temps.** Paral·lelament la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea estableix que ni la diferent forma d'accés, sigui per oposició o per concurs, ni la naturalesa temporal o eventual, ni l'adscripció al servei públic essencial per a l'Estat, ni la gestió rigorosa de personal, ni les consideracions d'índole pressupostària, ni tampoc la complexitat de crear ocupacions fixes, res d'això pot justificar ni l'abús, ni la discriminació en les condicions de treball.

Els concursos de mèrits, prevists en el nostre ordenament jurídic per a l'accés a l'ocupació pública del personal laboral, que es van realitzar a l'empara de la LOE, van possibilitar aquesta dignificació del lloc de treball del professorat de religió que d'aquesta manera accedia a una plaça definitiva.

La situació d'aquest professorat ha de ser necessàriament de fixesa. Aquesta condició, que entenem que ja existeix d'acord amb la normativa i la jurisprudència europea, el seu explícit reconeixement, en cap manera suposa cap increment pressupostari, precisament perquè aquests llocs de treball ja existeixen i ja estan ocupats, formant part de les plantilles docents actuals amb els drets corresponents. En la nova reforma educativa únicament es parla de contractació a temps total o parcial, sent de l'únic aspecte laboral del qual es parla, quan els empleats públics docents amb destinació

definitiva ho són a jornada completa, amb independència de prestar els seus serveis en més d'un centre o dependència física.

Sorprèn que no s'inclouï ni una sola paraula o frase que tracti l'estabilització d'aquest col·lectiu; sinó tot el contrari, sembla que es vol deixar sense contingut el lloc de treball del professorat de religió, sense reconèixer una especialitat pròpia, que facilita la pràctica docent, tant en la matèria de religió vigent fins al moment, com en la nova matèria de cultura religiosa que proposa aquesta nova llei. I el que més convida a una reflexió, és que si s'apliqués allò que es preveu en les disposicions normatives de caràcter laboral, no hi hauria cap dubte sobre el caràcter fix del professorat de religió. En concret:

- Article 15.5 de l'Estatut dels Treballadors: Sense perjudici del que es disposa en els apartats 1, 2 i 3, els treballadors que en un període de trenta mesos haguessin estat contractats durant un termini superior a vint-i-quatre mesos, amb o sense solució de continuïtat, per al mateix o diferent lloc de treball amb la mateixa empresa o grup d'empreses, mitjançant dues o més contractes temporals, sigui directament o a través de la seva posada a disposició per empreses de treball temporal, amb les mateixes o diferents modalitats contractuals de durada determinada, adquiriran la condició de treballadors fixos (...)
- Article 61.7 Text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat públic (EBEP): Els sistemes selectius de personal laboral fix seran els d'oposició, concurs oposició, amb les característiques establertes en l'apartat anterior, o concurs de valoració demèrits.
- Directiva Comunitària 1999/70/CE del Consell, de 8 de juny de 1999, relativa a l'Acord marc de la CES, la UNICE i el CEEP sobre el treball i la no discriminació en les condicions laborals de la mateixa naturalesa que la resta dels seus homòlegs.

Per a finalitzar, que no concloure, ja que hi hauria molt a justificar, per què aquest professorat, en igualtat de condicions de treball que un altre ciutadà que es dediqui a aquestes funcions amb destinació definitiva, no pot tenir assegurada la condició de fixesa? De la mateixa manera, ens podem plantejar una qüestió de tècnica jurídica: **Una llei educativa pot menyscabar els drets laborals reconeguts en la legislació laboral? La resposta és òbvia, NO**, i més quan aquesta llei incompleix una Directiva europea, per no dir el principi d'igualtat i el dret al treball -s'entén en unes condicions dignes

d'estabilitat- reconeguts expressament en la llei bàsica de l'Estat Espanyol. Una llei estatal ha de servir per a acomodar les directives europees a l'ordenament jurídic.

No volem, finalment, pensar que es vulgui "castigar" a uns empleats públics pel mer fet de donar la matèria de religió, quan hi ha vies d'integració en l'àmbit docent. Aquest professorat, amb molta antiguitat en la docència, pot i ha de ser aprofitat per l'experiència docent i la seva aportació al llarg dels anys a l'educació, com a empleats públics que són amb caràcter general. Les llistes de persones sense feina a les oficines d'ocupació estan plenes de temporals i indefinits, però no d'empleats públics fixos, confiem en vostès perquè ningú quedi enrere.

SINDICAT AMRC

Barcelona, 4 de desembre de 2020

AMRC